

РЕШЕНИЕ

№ 2277

гр. София, 27.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **11098** по описа за **2019** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 70-73 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е въз основа на предложение за възобновяване на административно-наказателното производство на основание чл. 70, б. "д" и чл. 72, ал. 1 от ЗАНН от Г. Г. - наблюдаващ прокурор по досъдебно производство № 11257/2018г. по описа на СРТП-ОР-СДВР, пр. преписка № 29476/2018г. по описа на СРП, по което е проведено разследване и и е повдигнато и предявено обвинение за извършено от Д. П. С. престъпление по чл. 343, ал. 3, б. "а", пр. 2, вр. ал. 1, б. "б", пр.2, вр. чл. 342, ал. 1 от НК затова, че на 06.07.2018 г. в [населено място], при управление на МПС- мотоциклет "Я. ХВС 1100" с рег. [рег.номер на МПС] " по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица]и в района срещу сградата на посолството на Република Турция, находящ се на адрес – [населено място], [улица], нарушил правилата за движение в ЗДвП и ППЗДвП, разписани в чл. 15, ал.1, т.3 ЗДвП и чл.63, ал.2, т.2 от ППЗДвП и по непредпазливост причинил на Р. И. С. средна телесна повреда, изразяваща се в счупване на главичката на лявата лъчева кост, реализирало медико-биологичния признак "Трайно затруднение в движението на левия горен крайник" за период по-дълъг от 30 дни, като след настъпване на ПТП-то водачът е избягал от местопроизшествието. Сочи се в предложението, че в хода на разследването е установено наличието на влязло в сила НП №

18-4332-014161/23.07.2018г. на ОПП-СДВР, с което на Д. П. С. била наложена "глоба" в размер на 200 лв. за извършено нарушение на чл.123, ал.1, т.2, б."б" от ЗДвП

Сочи се, че НП е влязло в сила. Административното нарушение, за което С. е санкциониран, е елемент от състава на престъпление по чл. 343, ал. 3, б. "а" вр. ал. 1, б. "б" вр. чл. 342, ал. 1, пр.3 от НК, като представлява квалифициран състав спрямо основния, тъй като съдържа допълнителни признаци, които повишават обществената опасност на деянието и то е по-тежко наказуемо. Соци се, че с оглед недопускане нарушение на принципа "non bis in idem" и предвид наличието на идентичност на фактите, за което С. е понесъл административно-наказателна отговорност и е бил привлечен като обвиняем по № 11257/2018г. по описа на СРТП-ОР-СДВР, пр. преписка № 29476/2018г. по описа на СРП.

С оглед на това, че е било проведено окончателно приключило административнонаказателно производство, което незаконосъобразно е проведено в нарушение на чл. 33 от ЗАНН, е направено предложението за възобновяване на административнонаказателното производство, като се претендира отмяна на наказателното постановление и прекратяване на административнонаказателното производство.

В съдебно заседание СГП поддържа предложението и предлага да се уважи.

Ответникът СДВР-ОПП в съдебно заседание не се представлява и не взема становище по предложението за възобновяване.

Заинтересованата страна Д. П. С. в съдебно заседание се представлява от адв. Л., който оспорва предложението за възобновяване, твърди, че ЗАНН предвижда една значително по-лека санкция в сравнение с предвидената по НК и ако бъде възобновено административнонаказателното производство, ще се наруши принципа за неутежняване положението на наказаното лице. Твърди, че още когато е образувано административнонаказателното производство, е имало данни за наличие на престъпление, но не е било образувано наказателно производство. Моли съда да бъде отхвърлено предложението.

Контролиращата страна СГП в съдебно заседание се представлява от прокурор К., която поддържа предложението за възобновяване, по същество моли съда да уважи същото, като се отмени влязлото в сила наказателно постановление и се прекрати образуваното административно-наказателно производство.

Съдът, след преценка на доказателствата по делото, приема за установено от фактическа страна и правна страна следното:

Предложението за възобновяване на основание чл. 70, б. "д" от ЗАНН е допустимо, тъй като е направено от компетентния за това орган по чл. 72, ал. 1 от ЗАНН-наблюдаващия прокурор по досъдебно производство № 11257/2018г. по описа на СРТП-ОР-СДВР, пр. преписка № 29476/2018г. по описа на СРП, при липса на предвиден в закона преклузивен срок за това, по аргумент от чл. 71 от същия закон.

Разгледано по същество предложението е основателно.

От фактическа страна се установява, че въз основа на АУАН бл. № 429248/06.07.2018 г. е издадено Наказателно постановление № 18-4333-014161/23.07.2018г. на Началник група към СДВР, ОПП – СДВР, срещу Д. П. С., затова, че на 06.07.2018 г. в [населено място], при управление на МПС- мотоциклет "Я. ХВС 1100" с рег. [рег.номер на МПС] по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица]и срещу паметника на Съветската армия участва в ПТП с пешеходец и не остава на

мястото на ПТП, с което виновно е нарушил чл. 123, ал. 1, т. 2, б. "б" от ЗДвП, като на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП му било наложено наказание "глоба" в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за три месец. Наказателното постановление, видно от приложената по справка от картоната на водача.

Същевременно, по реда на чл. 212, ал. 2 от НПК е образувано наказателно производство, със съставяне на протокол за първо действие по разследването-оглед на местопроизшествие, за което е уведомена компетентната прокуратура. По досъдебно производство производство № 11257/2018г. по описа на СРТП-ОР-СДВР, пр. преписка № 29476/2018г. по описа на СРП е проведено разследване и е повдигнато и предявено обвинение за извършено от Д. П. С. престъпление по чл. 343, ал. 3, б. "а", пр. 2, вр. ал. 1, б. "б", пр.2, вр. чл. 342, ал. 1 от НК.

От изложеното е видно, че в случая е налице образувано наказателно производство срещу лице, по отношение на което за посоченото в НП деяние е било проведено приключило с влязъл в сила акт административнонаказателно производство с характер на наказателно по смисъла на чл. 6, § 1 от Европейската конвенция за правата на човека /ЕКПЧ/, а именно-за деянието, квалифицирано като нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 2, б. "б" от ЗДвП.

С Тълкувателно решение № 3 от 22.12.2015 г. на ОСНК на ВКС по тълк. д. № 3/2015 г., чийто постановки са потвърдени с Тълкувателно решение № 4/06.02.2018 г. на ОСНК на ВКС по т. д. № 4/2017 г., постановено по повод констатирана противоречива практика на съдилищата по прилагане на чл. 24, ал. 1, т. 6 от НПК при конкуренция между наказателна отговорност и административнонаказателна отговорност спрямо едно и също лице за едно и също деяние с оглед спазване на принципа *ne bis in idem* /забраната за повторно съдене и наказване на едно и също лице за същото деяние/, в т. 1.2.2. е прието, че в случаите, когато след приключване на административнонаказателно производство и санкциониране на извършителя с административно наказание, се стига до преследването му за същото деяние и по реда на НПК, когато административнонаказателното производство и нарушението се определят като наказателни по смисъла на ЕКПЧ, образуването и провеждането на последващо наказателно производство за същото деяние срещу същия деец нарушава принципа *ne bis in idem*, защитен в по-широк обем от разпоредбата на чл. 4 от Протокол № 7, отнасяща се както до повторното осъждане на извършителя, така и до повторното му наказателно преследване за същото деяние. С оглед на това, както и с оглед практиката на ЕСПЧ в цитираното по-горе ТР е възприето, че компенсацията на повторното наказателно преследване на деец, спрямо когото за същото деяние е било проведено окончателно приключило административнонаказателно производство с наказателен характер по смисъла на ЕКПЧ, което съставлява нарушение на чл. 4, § 1 от Протокол № 7, може да бъде постигната чрез прекратяване на второто по ред наказателно производство на основание чл. 4, § 1 от Протокол № 7 и по реда на чл. 24, ал. 1, т. 6 от НПК.

След постановяване на посоченото тълкувателно решение обаче, са последвали изменения в НПК и ЗАНН, обн. в ДВ бр. 63 от 2017 г., в сила от 5.11.2017 г., с които в законодателството е въведена система от мерки за разрешаване на конкуренцията между административнонаказателна и наказателна отговорност. Въведено е ново основание за прекратяване на наказателното производство в НПК /чл. 24, ал. 1, т. 8а – извършеното деяние съставлява административно нарушение, за което е приключило административнонаказателно производство/ при определени предпоставки /чл. 24, ал.

4 от НПК – ако в случаите по чл. 25, т. 5 в едномесечен срок от спирането не е направено предложение за възобновяване на административнонаказателното производство или предложението не е уважено/, което се явява и нова предпоставка за спиране на наказателното производство по чл. 25, ал. 1, т. 5 от НПК /за същото деяние, което е престъпление, е приключило административнонаказателно производство/. Същевременно в новата буква "д" на чл. 70 от ЗАНН е предвидено ново основание за възобновяване на административнонаказателните производства - когато деянието, за което е приключило административнонаказателното производство, съставлява престъпление.

Настоящият случай е такъв. Налице е приключило първо по ред административнонаказателно производство с наказателен характер с влязло в сила НП за нарушение по чл. 123, ал. 1, т. 2, б. "б" от ЗДвП и образувано за същото деяние и срещу същото лице наказателно производство. Това, с оглед нормата на чл. 4 от Протокол № 7 от ЕКПЧ и съгласно тълкувателно решение ТР № 3 от 22.12.2015 г. на ВКС по ТД № 3/2015 г., ОСНК на ВКС, безспорно съставлява нарушение на принципа, състоящ се в забрана за повторно съдене и наказване на едно и също лице за същото деяние. Факт е незаконосъобразно проведено, в нарушение на чл. 33 от ЗАНН, от некомпетентен с оглед характера на правонарушението орган, производство за налагане на административно наказание за деяние, което и към онзи момент е разкривало признаците на престъпление. Следва да се посочи, че не е в компетентността на настоящата инстанция да се произнесе по въпроса дали в действителност е извършено престъпление, който въпрос може да бъде решен единствено в рамките на наказателното производство. Същевременно разпоредбата на чл. 70, б. "д" от ЗАНН, при съпоставката ѝ с б. "г" на нормата, очевидно има предвид случаите, когато са налице данни, от които може да се направи извод за наличието на извършено престъпление. В случая фактите на инкриминираното поведение са едни и същи, а деянието по чл. 123, ал. 1, т. 2, б. "б" от ЗДвП, за което е приключило административнонаказателно производство, осъществява признаците на предвиден в НК престъпен състав.

Тук е мястото да се посочи, че "същото деяние (idem)" е елементът, който свързва двата процеса срещу лицето. В решението по казуса *Z. v. R.* изрично е призната неприемливостта на различното третиране на сходни случаи и необходимостта от разумно прилагане на общ хармонизиран подход в името на правната сигурност, предвидимост и справедливост. Въз основа на комплексно и детайлно изследване на принципа *ne bis in idem* в юриспруденцията на Съда и в контекста на всички международни актове, в които е признат, Голямата камера е утвърдила единен стандарт за преценка на понятието *idem*. В последващите си актове с предмет приложението на принципа ЕСПЧ неизменно се позовава на решението по делото *Z. v. R.*, което свидетелства, че изведените в него принципни постановки установяват трайни критерии за разрешаване на въпроса дали отделните наказателни процедури, водени срещу едно и също лице, се основават на едно и също деяние. Фундамент на възприетата по делото *Z. v. R.* концепция е самото деяние, а не възможната му различна квалификация в националното законодателство. ЕСПЧ е заключил, че нормата следва да бъде схващана като забрана за преследване и наказване повторно за деяние, доколкото то произтича от идентични факти или от такива, които по същество са "значително същите" - сходни. Наблягайки именно върху фактите като отправна точка на преценката за наличието на *idem*, Съдът е акцентирал, че престъплението

(нарушението) следва да се разглежда като съвкупност от конкретни фактически обстоятелства, които се отнасят до един и същи извършител и са неразделно свързани помежду си във времето и в пространството (§ 80 - 82, § 84)(14). В настоящия случай са налице еднакви фактически обстоятелства, станали основание за ангажиране последователно на административнонаказателната и наказателната отговорност на Д. С., а именно-управление на МПС на процесните дата и място, при което има пострадало лице и водачът е избягал от местопроизшествието. Съзвучен с правото на ЕКПЧ по отношение на второстепенното значение на формалните вътрешноправни квалификации е и изведеният от СЕС критерий за приложение на принципа *ne bis in idem* - тъждеството на деянието ("историческият акт"), разбирано като съвкупност от неразривно свързани помежду си факти, независимо от правната му квалификация или от защитавания правен интерес. СЕС изрично признава правилото за "фундаментален принцип на общностното право", интерпретирайки го като същностна гаранция за недопустимостта същото лице да бъде санкционирано повече от веднъж "за единствен фактически състав на незаконно поведение, предназначен да защити същия правен актив"). Според СЕС отправната точка за преценка на понятието "същото деяние" е "конкретното незаконно поведение", "идентичността на фактическите актове".. По делата *Van E. C-436/04* (решение от 9 март 2006 г.), *G. and others C-467/04* (решение от 28 септември 2006 г.), *J. L. Van S. C-150/05* (решение от 28 септември 2006 г.), *G. and B.*, съединени дела *C-187/01* и *C-385/01* (решение от 11 февруари 2003 г.) е приета тезата, че приложението на правилото *ne bis in idem* не се изключва заради различия в правната квалификация на едно и също деяние или с оглед критерия "тъждество на защитения правен интерес", който може и да не е еднакъв. ").

Изложените доводи обуславят заключение, че правната квалификация на деянията е критерий без решаваща роля за определянето на *idem*. Водещо е значението на фактическата идентичност или съществено сходство от обективна и субективна страна на конкретно осъщественото от дееца поведение. Преценката на *idem* изисква във всеки отделен случай да се съпоставят съществените елементи на правонарушенията, които се изследват от гледна точка на конкретните условия на време, място, обстановка при осъществяване на деянието и единството на решението, въз основа на което е предприето поведението на дееца.

Предвид изложеното налице е основание за възобновяване на административнонаказателното производство съгласно чл. 70, б. "д" от ЗАНН, отмяна на наказателното постановление и прекратяване на административнонаказателното производство с цел елиминиране на последиците от нарушаването на забраната *ne bis in idem* по чл. 4, § 1 от ЕКПЧ и безпрепятствено продължаване на образуваното за същото деяние наказателно производство.

Неоснователно е оплакването на ответника Д. С. за нарушаване принципа за неутежняване положението на наказаното лице. В случая нормата на чл. 70 б "д" от ЗАНН е влязла в сила и е станала действаща процесуалноправна норма на 5.11.2017 г., т. е. преди извършване на нарушението, съставяне на АУАН и издаване и влизане в сила на НП. Поради което не може да се говори за действие на забраната за влошаване положението на наказаното лице съгласно чл. 3, ал 2 от ЗАНН, доколкото е налице нова уредба в чл. 70, б. "д" от ЗАНН, станала действащо право преди извършване на деянието и дерогираща приложението на старата уредба, при която наказателното производство следва да бъде прекратено, поради влязло в сила

наказателно постановление на основание чл. 289 във връзка с чл. 24, ал. 1, т. 6 от НПК и чл. 4, § 1 от Протокол № 7 ЕКПЧ.

Воден от горното и на основание чл. 73, ал. 2 от ЗАНН съдът

Р Е Ш И:

ВЪЗОБНОВЯВА административнонаказателното производство, приключило с влязло в сила Наказателно постановление № 18-4332-014161/23.07.2018г. на Началник група към СДВР, отдел ПП срещу Д. П. С. за нарушение на чл.123, ал.1, т.2, б.б ЗДвП.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 18-4332-014161/23.07.2018г. на Началник група към СДВР, отдел ПП, с което на Д. П. С. са наложени глоба в размер на 200 лв. за нарушение на чл.123 , ал.1, т.2, б.б ЗДвП и глоба в размер на 10 лв. за нарушение на чл.100, ал.1, т.1 ЗДвП.

ПРЕКРАТЯВА административнонаказателното производство, образувано със съставянето на АУАН № К-449/06.07.2018г.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: